

Entrevista a l'alcaldeable d'ERC per Barcelona, Carles Bonet.

Bonet o el poder de la imaginació

Carles Bonet representa una nova cara en la política local i també una nova manera d'entendre la ciutat. Aquesta és la primera d'una sèrie d'entrevistes que EL TEMPS realitzarà als principals alcaldeables de Barcelona, València i Palma.

Té 36 anys. És professor de matemàtica aplicada a la Universitat Politècnica de Catalunya. És també un candidat nou per a les properes eleccions municipals de Barcelona. El seu partit, per donar-lo a conèixer, ha repartit ja cent mil fotografies amb la seva imatge. Com que sap de números, és conscient que s'ha de ser conegut per poder sortir.

—*ERC és un partit que actualment és fora de l'Ajuntament, no hi té cap regidor. ¿Com pensa superar aquesta dificultat inicial?*

—Per a mi hi ha una primera qüestió clau. Quan ets fora d'un organisme et falta informació. El primer que ens plantejem en aquesta campanya és formar els candidats, imbuir-nos de municipalisme, i estructurar-lo d'acord amb els eixos de les nostres sigles: Esquerra, República i Catalunya, que en clau municipal es tradueix per sensibilitat social, esperit cívic i voluntat nacional. D'aquí han de sortir les propostes concretes, però és evident que tenim un problema inicial seriós, que és no ser presents al consistori. Això pot convertir-se en un peix que es mossega la cua: si no hi ets, moltes vegades les veus passar, no pots anticipar propostes i a més hi ha coses de mar de fons de les quals no t'assabentes. Nosaltres farem un gran esforç, perquè d'il·lusió no ens falta.

—*Malgrat aquestes dificultats vostè va acceptar ser candidat...*

—La proposta me la va fer el secretari general, Àngel Colom. Jo havia estat sempre en entitats de caire universitari i després a la Convenció per la Independència Nacional. Després de la segona Convenció, la de l'enquesta on el 44% de ciutadans del Principat estaven d'acord amb la independència, vaig constatar que això no tenia traducció política. El fet d'estar sempre en entitats em sembla un luxe, és molt pur, i vaig decidir entrar a la quotidianitat, que vol dir fer política des

d'un partit. I què millor que una campanya municipal per fer quotidianitat.

—*¿I no té por de cremar-se?*

—No crec que ens cremem. Apostem pel futur perquè a la vegada que fem propostes ens anem formant. Tenim una proposta de model de ciutat a llarg termini, i, sigui quin sigui el resultat, la candidatura hi continuarà treballant. Nosaltres no ens anirem de vacances.

—*¿Amb això vol dir que si ERC no aconsegueix cap regidor no passa res?*

—Nosaltres tenim voluntat de sortir, el que passa és que a Barcelona el llistó és molt alt. El 5% creiem que és bastant antidemocràtic. Si hi ha excessiva bipolarització podríem quedar fora però això significaria que a la democràcia a Barcelona li falta llum.

—*La campanya ha començat amb una promoció original i innovadora de la seva imatge. ¿Es plantegen una campanya diferent?*

—Naturalment, nosaltres hem de fer allò de "la imaginació al poder" i alhora "el poder de la imaginació" perquè nosaltres no podem inaugurar ni places dures, ni carrils bici, ni el Palau Sant Jordi ni tenir una televisió pública al dictat que vagi darrere del candidat. Tampoc tenim diners, però tenim militància i il·lusió.

—*Ha parlat de diners, ¿què pressupost té la candidatura d'ERC per a arribar a l'Ajuntament?*

—Això jo no ho sé. El pressupost total encara s'ha de fer. Fins el mes d'abril tenim assignats dos milions de pessetes.

—*¿Quines noves aportacions pot fer la seva candidatura a la política municipal barcelonina?*

—Estic sorprès perquè en aquesta campanya sembla que no es vulgui parlar dels grans temes, com la Corporació Metropolitana, els Jocs Olímpics, els peatges que envolten Barcelona... Algun candidat ha dit que no seran temes electorals. Nosaltres diem que ho seran, perquè afecten de manera directa el futur de la ciutat i de

Catalunya. Val la pena debatre amb rigor i serenament sobre aquests temes. Hi ha una teoria feta pels socialistes que ha de ser analitzada. Els Jocs Olímpics són l'excusa per continuar el mateix model de creixement de la ciutat: improvisat, de "febre d'or" i faraònic, que només es preocupa de la façana, de la "Barcelona de postal". El ciutadà ha de saber que Barcelona per ella mateixa no controla els jocs, hi ha hagut una venda institucional a l'estat.

—*¿Quina és la Barcelona que no és de postal?*

—Hi ha una Barcelona que té una manca d'inversió crònica i uns serveis públics deficientes. És la Barcelona quotidiana i de fons.

—*¿I la Barcelona que proposa el seu partit?*

—La Barcelona d'Esquerra Republicana de Catalunya s'insereix dins el seu plantejament polític global, és a dir, dins d'una Europa respectuosa amb els drets nacionals, que no les minories perquè no ho som, i dins el projecte d'independència dins la interdependència europea. Per tant Barcelona ha de recuperar el poder polític i econòmic que avui li és negat. Per a recuperar aquest poder, està bé la Carta Municipal, però això només és el barret nou, ara falta un vestit nou també.

—*ERC també proposa una nova organització per al municipi. ¿Com es concreta?*

—Aquí hi ha dos temes. Un és el de la participació ciutadana. Aquesta participació està més garantida si està més a prop de la gent. Des dels districtes és més fàcil participar. En segon lloc hi ha una altra qüestió que és la de la Corporació Metropolitana. Barcelona ha crescut a base de l'annexió de municipis com Sarrià o Gràcia. Hi ha una ciutat real que és la mateixa urbanísticament per a la gent de Sants i la d'Hospitalet. Ara, que siguin la mateixa ciutat no vol dir que siguin també el mateix municipi. En una ciutat poden

"No som independentistes, sinó que diem que el millor per a Catalunya és la independència".

JORDI MOREIRA

conviure diversos municipis. ¿Perquè Sants ha de perdre la seva identitat i Hospitalet l'ha de mantenir? Nosaltres creiem que Barcelona ha de créixer, però aquest creixement s'ha de fer des de la descentralització, per qüestions de racionalitat en la gestió, per la participació i per identitat. Això s'articularia mitjançant una mena de Consell de Cent on serien representats els alcaldes de Gràcia, Santa Coloma, Sant Andreu o l'Hospitalet. Si ha d'haver-hi un organisme general per a tota la ciutat metropolitana, nosaltres creiem que ha de ser des de la descentralització.

—Vostè ha parlat alguna vegada de l'existència d'un "trust municipal" PSC-CiU. ¿Creu que tenen el mateix model de ciutat?

—Els socialistes ja sabem quin model de ciutat tenen: la ciutat-empresa, de quatre milions d'habitants, una ciutat forta, centralista, des d'on fer la guerra al convergent, una ciutat que dona una mica l'esquena a Catalunya. El model convergent, *connais pas*, no existeix, no el sa-

bem. Ni model de ciutat, ni model nacional, ni model europeu, ni model de res.

—Vostè quan s'explica, fa referència molt sovint a temes que depassen molt l'àmbit municipal. ¿Això no podria despistar l'elector?

—Sí, bé, hi ha un discurs genèric que s'ha de fer perquè per fer propostes concretes s'ha de partir d'uns principis. És pitjor desideologitzar la política.

—Tornant al tema dels Jocs Olímpics, a més del que ha dit abans i de donar suport a la creació d'un Comitè Olímpic Català, ¿quins altres posicionaments tenen? El secretari general del seu partit havia parlat de boicot...

—A mi quan em van oferir aquesta candidatura no em van parlar de boicots, ni em van preguntar si sabia nadar... Nosaltres farem una tasca de seguiment rigorós i no ens callarem res. Ara, fer coses estranyes no, però tenim clar que Catalunya reclama un Comitè Olímpic propi. També tenim clar que hi ha un COI, empresa privada, i una sèrie de persones que vénen d'una història passada, que no els

agrada la idea. Paral·lelament, també direm que aquest COI que ens nega per ara el COC s'emporta del pastís olímpic, despeses a banda, més de dos-cents milions de dòlars.

—¿ERC donaria suport a un alcalde d'un altre partit per fer un govern majoritari o d'unitat?

—Nosaltres farem un programa de mínims que guiarà la nostra actuació. En principi, de decantar balances perquè sí, no en tenim ganes. Tampoc volem que mitja Barcelona governi contra l'altra mitja.

—¿La seva candidatura és una candidatura independentista?

—No, no... No som independentistes, sinó que som un partit que diem que el millor per a Catalunya és la independència. De totes maneres en una campanya municipal s'ha de ser assenyat i s'ha de saber el medi on s'està. És evident que no hem d'anar tot el dia amb la bandera, hem de parlar de la línia II del metro, de l'habitatge social i d'altres coses.

Pere Martí